

Pling

av Jan Simonsson

SCEN: En polisstation. Lugnet lägrar sig. Två poliser, PERSSON och HÄGG sitter i allsköns ro vid ett bord i ett rum innanför receptionen och spelar schack. Det enda ljud som hörs är plinget från en schackklocka var gång någon av dem gör ett drag. Plötsligt bryts friden av att en kvinna plingar på klockan på disken.

PERSSON: Kan du ta det, Hägg? Det är ju mitt drag.

HÄGG: Visst. (Reser sig) Jag hör ju när du har tänkt klart. Pling!

PERSSON: Just det! Pling! (Med en gest mot schackklockan)

HÄGG: (Går till disken där kvinnan står) Jaha?

KVINNA 1: Vet ni vad jag har här i min kasse?

HÄGG: Nej det vet jag inte.

KVINNA 1: Bevis!

HÄGG: Åhå.

KVINNA 1: Mot en (vinkar honom till sig med fingret)...blottare!

HÄGG: Har ni blivit antastad? Får jag se...

KVINNA 1: Ånej. Stopp ett tag. (håller undan kassen) Jag vill nog tala med polischefen om det här.

HÄGG: Han sitter upptagen med ett ...problem. Kan inte jag stå till tjänst för ögonblicket, jag tror nog att jag (det hörs ett pling från schackklockan)... att jag kan övertala honom att komma ändå. Ett ögonblick bara! (Försvinner raskt ut för att göra sitt nästa drag) Vad har du gjort för drag?

PERSSON: Jag har gått fram med löparen dit. Vad gällde det därute?

HÄGG: (Försjunken i schackspelet) Vadå? Därute? Visst fan. Du måste kika i tantens kasse. Hon påstår att hon har bevis mot en blottare.

PERSSON: Ingen brådska, Hägg. Jag måste fundera ut hur jag ska klara mig ur den här knipan.

Under tiden har ytterligare en kvinna gjort entre. Även hon bär på en kasse.

KVINNA 2: (Till Kvinna1, upprört) Åh, jag måste få gå före. Det har hänt något förskräckligt! Dessa evinnerliga hundägare. Att inte ha en Dobbermann kopplad! De är ju rena

mordvapnen!! Försvann med hela julskinkan gjorde den besten. (Plingar frenetiskt på klockan på disken, Kvinna1 sätter sig i andra änden av rummet).

HÄGG: Hörru. Det är nog bäst att du kollar in tanten därute. Hon verkar angelägen.

PERSSON: Visst. Plinga när du drar. (Går ut till disken) (Till Kvinna 2) Jaha. Ni har alltså blivit antastad.

KVINNA 2: Det kan man lugnt påstå. Mitt på parkeringen utanför centrum.

PERSSON: Gick det till handgripligheter?

KVINNA 2: Om. Han välte omkull mig och högg tag i skinkan.

PERSSON: (Sneglar försiktigt på kvinnans akter) Skinkan.

KVINNA 2: Ja, men först slickade han mig i ansiktet.

PERSSON: Och detta hände helt utan förvarning?

KVINNA 2: Ja ja! Jag såg hur han satt och kliade sig bakom örat när jag gick förbi. Hur lugn som helst.

PERSSON: Kliade sig? Tittade han på er på något.. sätt? Var det något hos er som han verkade intresserad av?

KVINNA 2: Jag tror att skinkan stack ut en bit, det kan vara det som fick fart på honom.

PERSSON: (Tittar återigen diskret på kvinnans bak) Så han...högg tag i skinkan. Äh...gjorde han något mer?

KVINNA 2: Han nafsade lite i bröna, men han släppte dom direkt.

PERSSON: Och när han hade släppt...slutat bita i...bröna, som ni kallar saken...sakerna, då...?

KVINNA 2: Ja, då dök han som besatt ner efter skinkan.

PERSSON: Verkade han upphetsad?

KVINNA 2: Om! Dreglade och flämtade, och tungan hängde ut. Usch ja!

PERSSON: Det låter som om jag borde ta signalementet på det här odjuret (det hörs ett pling från schackklockan, PERSSON blir ivrig)...men det överlåter jag till min kollega! Det plingar...eh ringer menar jag! (Han försvinner)

KVINNA 2: Odjur var ordet! (Plingar på klockan)

PERSSON: (till sin schackmotståndare) Få se vad du har ställt till med nu...nämen...

HÄGG: (ser nöjd ut) Jajamän, nu får du gnugga geniknölarna.

PERSSON: (sätter sig) Du får ägna dig åt att ta ett signalement därute. Den där blottaren hade tydligen en hel del på repertoaren. Oj, oj, Hägg, vet du vad du tvingar mig till här.

HÄGG: (har rest sig och går mot disken. Han svarar PERSSON triumferande precis i dörren) Ja! Dambyte!

De två kvinnorna tittar förbryllat på varandra och byter sedan plats. HÄGG går fram till KVINNA 1, som nu åter står vid disken.

HÄGG: (sätter sig vid en dator) Jaha, låt höra. Hur var den här personen klädd? I den mån han var klädd alls.

KVINNA 1: Mörk rock...öppen....

HÄGG: (Repeterar och skriver långsamt och omsorgsfullt) Mörk rock...öppen....

KVINNA 1: Keps med öronlappar...höga gummistövlar...och byxorna nerdragna till knäna.

HÄGG: Keps med öronlappar...höga gummistövlar...och byxorna nerdragna...till knäna.....jaha?

KVINNA 1: Och så hade han en sak till som jag lyckades slita åt mig. Den satt ordentligt men lossnade till slut, och med hjälp av den kan vi nog identifiera honom.

HÄGG: (skriver)...lyckades slita loss en vital del i personens utrustning...jaha. Kan jag få se det där beviset nu då?

KVINNA 2: Ånej, bara er överordnade har jag sagt.

HÄGG: Vad kan det spela för roll, jag är lika mycket polis som han (det hörs ett pling från schackklockan, han får bråttom)...men det är klart att han är bättre lämpad att ta hand om ett så här svårt fall. Stå kvar! Jag måste dra!(Han springer in till schackbrädet)

KVINNA 1: (Går undan och plockar fram en slips ur sin kasse, som hon alltså har lyckats ta från blottaren.)

KVINNA 2: (Går fram till disken) Det var ett väldigt springande på dom där två. (Plingar på klockan lite irriterat)

PERSSON: Det blev dambyte. Nu får du visa att du är smart nog att utnyttja situationen.

HÄGG: Hähä. Om du går ut och tittar på tantens bevis ska du få se på schack som gör dig matt! Jag har tagit signalementet. Dokumentet är öppet i datorn.

PERSSON: (Går ut, stannar vid datorn och läser. Vänder sig sedan till KVINNA2) Jaha då kanske jag kan få se vad som blev kvar på platsen för brottet. Vad var det för "vital del" ni "slet loss" från den här blottaren?

KVINNA 2: Hursa?

PERSSON: Vad har ni i kassen?

HÄGG: (ropar från schackbrädet) Haha, schack matt i två drag. Lägg dig Persson!! (Plingar på schackklockan)

KVINNA 2: Den här! (Håller upp en bit salami)

PERSSON: (Svimmrar vid åsynen av korven)